

FONDS GEORGES MAES

winterconcerten

SEIZOEN 1977/1978

De winterconcerten van het fonds Georges Maes

Toen Georges Maes overleed werd de Concertvereniging van het Conservatorium te Oostende, die hijzelf oprichtte en tot een ongekeende bloei bracht, ontbonden. De leemte die aldus ontstond, wil het Fonds Georges Maes opvullen door elk jaar 3 à 4 Winterconcerten te Oostende te organiseren.

De directeur van het Oostends Conservatorium, Roland Coryn, heeft graag de taak van organisator op zich genomen en wenst het door Georges Maes opgerichte Conservatorium-Koor, er even actief in te betrekken. Met deze Winterconcerten wil het Fonds één der betrachtingen van Georges Maes voortzetten en Oostende een boeiende muzikale toekomst verzekeren.

Zoals trouwens onze Herfst-Kamermuziekweek een onverdeeld succes is geworden.

Onder de auspiciën van het Stadsbestuur van Oostende en het Ministerie van
Nederlandse Kultuur, Directie voor Muziek

Woensdag 22 februari 1978
te 20.30 uur
in het Casino-Kursaal (auditorium)
van Oostende

Philharmonie van Antwerpen

Dirigent:
Hubert Soudant

Solist:
Dirk Joeres (pianist)

PROGRAMMA

Rubens-diptiek (1977)

Peter Welffens

1. De kruisoprichting
Lento patetico
2. De tuin der liefde
Allegretto con eleganza

Pianoconcerto op. 54 in la klein

Robert Schumann

Allegro affettuoso
Intermezzo
Allegro vivace

PAUZE

Symfonie nr. 7 op. 92 in la groot

Ludwig van Beethoven

Poco sostenuto-vivace
Allegretto
Presto
Allegro con brio

De Philharmonie

Ontstaan uit een spontane reactie van enkele Antwerpse musici en muziekliefhebbers, is dit ensemble op 20 jaar uitgegroeid tot een groot symfonie-orkest met nationale en internationale faam. De kracht van „De Philharmonie” bestaat niet alleen uit een groot muzikaal talent, warme sonoriteit en soepele werking, maar ook en vooral uit enthousiasme om de muziek te verklanken en te beleven. Zij wensen U veel luistergenot.

Hubert Soudant

Hubert Soudant

De jonge Nederlandse dirigent Hubert Soudant, prijswinnaar in drie belangrijke internationale wedstrijden voor dirigenten, te Besançon (1971), de Karajan wedstrijd te Berlijn (1973) en de Cantelli wedstrijd in de Scala te Milaan (1975), is een opvallende nieuwe ster aan de dirigentenhemel.

Hubert Soudant werd in 1946 in Maastricht, Nederland, geboren en studeerde hoorn en orkestdirectie aan het conservatorium van zijn geboortestad. Op 21-jarige leeftijd, nadat hij aan een door de Nederlandse radio georganiseerde, internationale dirigentenkursus had deelgenomen, werd hij als assistent-dirigent bij de vier radio-orkesten aangesteld. Hij leidde concerten, studio-opnamen, begeleidde vokale en instrumentale solisten, en studeerde verder bij Jean Fournet in Hilversum en de legendarische Franco Ferrara in Siena.

Na zijn eerste prijs in Besançon werd hij regelmatig als gastdirigent gevraagd bij de Nederlandse symfonie-orkesten, o.a. Rotterdam, Residentie (Den Haag) en Utrecht. Later na zijn prijs in Berlijn en Mailand, kwam het buitenland, en dirigeerde hij in Engeland (Londen, Liverpool, Manchester), Duitsland (Berlijn, Keulen, Stuttgart, Aachen), België (Antwerpen), Frankrijk (Parijs), Italië (Rome, Mailand, Genua, Turin, Trieste), Noorwegen (Bergen), Zweden (Stockholm, Malmö), Japan (Tokio, Sapporo) en Zuid-Afrika (Kaapstad, Durban). In 1978 zijn de eerste concerten in de U.S.A. en Canada voorzien.

Voor een Engelse fonoplatenfirma heeft Hubert Soudant verschillende fonoplaten met het Londen Philharmonisch Orkest opgenomen waarvan de eerste twee reeds verschenen zijn.

Dirk Joeres

Dirk Joeres

Werd in 1947 in Bonn geboren.

Op 6-jarige leeftijd kreeg hij zijn eerste piano-onderricht. Nadien studeerde hij klavier, orkestdirectie en compositie te Berlijn. Later, te Keulen, vervolmaakte hij zijn klavierstudie bij Prof. Bruno Seidlhofer en beëindigde zijn directiestudies met onderscheiding.

Daarop volgden studies te Londen en te Parijs o.a. met Nadia Boulanger.

Hij behaalde verschillende belangrijke onderscheidingen, zoals de eerste prijs bij de Internationale Klavierwedstrijd te Vercelli (1972) en de Prijs van het Land Nordrhein-Westfalen (1973).

Hij trad op in de Bondsrepubliek Duitsland, België, Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië en Zwitserland.

In Duitsland verwierf hij de laatste tijd groot succes in de Meisterkonzertseries van verschillende grote steden. Grote sensatie verwekte hij toen hij op het laatste ogenblik de zieke Claudio Arrau verving.

EMI-Electrola heeft onlangs zijn eerste plaat uitgebracht met werken van Schubert en Schumann. Er zullen nog twee platen uitkomen gedurende dit jaar.

Peter Welfens (1924)

Rubens-diptiek (1977)

1. De kruisoprichting – Lento patetico
2. De tuin der liefde – Allegretto con eleganza

De Antwerpse componist Peter Welfens is een van onze vruchtbaarste hedendaagse Vlaamse toondichters. Als muzikleider verbonden aan het Koninklijk Jeugdtheater schreef hij reeds voor meer dan tachtig spelen toneelmuziek, niet alleen voor het KJT, maar ook voor de KNS. Verder bestaat zijn oeuvre uit orkest- en kamermuziek, vocale en balletmuziek, en een opera, „Stroppe la corde“, in 1965 gecreëerd door de Vlaamse TV en daarna in de KVO opgevoerd.

Van de Antwerpse Philharmonische Vereniging ontving Peter Welfens de opdracht, ter gelegenheid van het Rubensjaar een werk te componeren voor groot symfonisch orkest, als hulde aan de grote Vlaamse meester. Het werd de „Rubens-Diptiek“ waarvoor de componist zich liet leiden door twee beroemde schilderijen: „De Kruisoprichting“ uit de Antwerpse kathedraal, en „De tuin der liefde“,

waarvan verschillende versies bestaan, maar zoals dit werk in het Prado te Madrid kan gezien en bewonderd worden.

Voor het eerste deel, „De kruisoprichting“, liet de toondichter zich inspireren door de woorden van conservator Frans Baudouin, waar die in zijn eerste werk over Rubens het heeft over de plastische vormgeving, de pathetische gebaren en het heftig licht-en-donker van dit schilderij. Deze drie eigenschappen liggen ook ten grondslag aan de conceptie van de muzikale verklanking, met dien verstande, dat de componist tevens nog de aandacht van de toehoorders heeft willen vestigen op de transcendente inhoud van het gebeuren op Calvarie.

Voor het tweede deel, „De tuin der liefde“, vertrok de toondichter van de algemene sfeer van het kunstwerk, om zich daarna te vermeien in enkele anekdotische details: de overal aanwezige speelse cupido's, de galante paren in de toch zinnelijke omgeving, de luitspeler die zich tussen dit alles beweegt (in de orkestratie vertolkt door de harp), en de barokke poort die hem tenslotte inspireerde tot een briljante finale, die als vanzelfsprekend een ode werd aan de barok.

Pianoconcerto op. 54

R. Schumann

Romantiek en intimiteit in de toonkunst heeft wellicht in R. Schumann één van zijn grootste vertegenwoordigers gekend. Net als bij Goethes Faust, huisden in Schumann twee totaal verschillende naturen, de melancholicus en de strijder... Eusebius en Florestan. Deze twee ingebeelde figuren komen we dan ook tegen in zijn poëtische stemmingstukjes, maar eveneens in dat meesterlijke klavierconcerto dat hij opgedragen had aan zijn vrouw Clara. Het ganse werk is trouwens een knappe vermenging van sereniteit en uitbundigheid.

– Luister hoe het eerste deel ingezet wordt met onstuimige klavierakkoorden, pas klinkt de nagalm van het laatste akkoord en een enig mooi thema baant zijn weg doorheen de blaasinstrumenten, en wordt dan kontrastrijk door de piano herhaald en uitgebreid. Nieuw thematisch materiaal brengt een harmonisch samenspel tussen klavier en orkest. De doorwerking is een meditatieve konversatie

tussen klavier en overige instrumenten, waar inleidingsmaten en thema's terug ten gehore gebracht worden. De reëxpositie sluit het eerste deel af.

– Het bekoorlijke intermezzo, één van de mooiste romantische idyllen, is als het ware een samenzijn van Clara en Robert. Het is vooral in dergelijke bladzijden dat Schumann zich een grootmeester toont.

– Zonder onderbreking vangt het derde deel aan. Florestan is weer aan het woord. Het hoofdthema doet herinneren aan het eerste deel. Merkwaardig is het ritme in dit deel, dat het geheel tot een levendig klankpalet maakt.

Rik Brys

Symfonie nr. 7

L. v. Beethoven

De apotheose van de dans! Zo heeft R. Wagner ooit de zevende symfonie genoemd. De première van dit werk greep plaats in december 1813 onder de leiding van Beethoven zelf. Het werd uitgevoerd in de zaal van de Universiteit te Wenen en dat in aanwezigheid van de Keizerinnen van Oostenrijk en Rusland.

– Nooit heeft Beethoven een machtiger inleiding gekomponeerd dan voor zijn zevende. Na de lange inleiding brengt hij zijn toehoorders in het vreugdevol „Vivace” – een levendige dans waar een centraal ritmische figuur het ganse deel beheerst en het met een onvermoeibare kracht opzweept, tot een ware Breughelliaanse dans. Een grandiose coda, beëindigt dit eerste deel.

– Een drielidig allegretto mediteert een treurzang. De toon is somber, de melodie uiterst eenvoudig. Weerom laat Beethoven iets van zijn innerlijke zieleleven los! In het

middendeel komt even een lieflijke passage, maar al gauw verschijnt terug Beethoven's dodenmasker boven de nevelen van deze treurmuziek.

– Na dat sombere tweede deel laait de dans weer op. Dansritme, dat door een steeds weer terugkerend motief wordt gestuwd. De melodie van het trio zou Beethoven ontleend hebben aan een processielied uit Neder-Oostenrijk.

– De finale is één der meest uitbundige en dynamische stukken, die Beethoven ooit componeerde. Het zit boordevol ritmische krachtcellen en melodische motieven, en groeit uit tot een bachantisch vreugdefeest.

Rik Brys

Volgende activiteiten
van het
« Fonds Georges Maes »

Donderdag 27 april 1978 te 20.30 uur in de
O.L.V.-Kerk te Mariakerke-Oostende

De solisten van het Belgisch Kamerorkest

met het:
Konservatoriumkoor
Koor "Duinengalm"

Vorbereitung koren: **Walter Taeckens**

Programma:

Eerste deel: instrumentale werken door het
Belgisch Kamerorkest o.l.v. **Rudolf Werthen**

Tweede deel: "Lauda Jeruzalem" en "Kyrie"
voor koor, solisten en strijkorkest
van Antonio Vivaldi, o.l.v. **Roland Coryn**.

Toegangsprijzen: 200, 100 en 50 fr.

De leerlingen van het Oostends Conservatorium
en leden van Jeugd en Muziek
betalen slechts 50 fr.

Zaterdag 11 maart 1978 te 20.30 uur
in het Koninklijk Conservatorium
te Gent, Hoogpoort 54

Huldeconcert Georges Maes

Voorstelling aan het publiek van de Monografie
„Georges Maes in het Belgisch Muziekleven
1946-1976" en het Gedenkplatenalbum

Als een omlijsting hiervan grijpt een Hulde-
concert Georges Maes plaats met de
**SOLISTEN VAN HET BELGISCH
KAMERORKEST** o.l.v. **Rudolf Werthen**

Solisten:

Ivan **DUDAL** (hobo)
Abel **MATTHYS** (piano)
Rudolf **WERTHEN** (viool)

Programma:

Bach-Tartini-Mozart
Poot-Bréhy-Hindemith

Prijzen der plaatsen: 80 fr.

Locatie:

OOSTENDE

Sekretariaat „Fonds Georges Maes"
Romestraat 36A, Oostende
Tel.: 059/70 70 08

GENT

Huis André Devos
Koestraat 11
Tel.: 091/25 95 44

De Plate

Archief 204/2514